

Táto, mámo, v komoře je myš!

Kdysi dávno, za časů, kdy v kolejích rostly pomněnky a vlčí máky a hustota drážního provozu umožňovala pěstování růží, by to nebyl až takový problém. Před dveře se dala miska s mlékem a obvykle do několika mála hodin se přistěhovala drážní kočka i s kořaty. Hýčkaly se, hladily a ony na oplátku, protože v té době ještě nikdo nevynalezl kočičí kapsičky s tuňákem, lovily myši. Každý, kdo se na dráze pohybuje, ví, že dobře ohryzaný kablík od zabezpečovacího zařízení dokáže zkomplikovat život všem, včetně cestujících, a to nemluvím o myškách – nebožkách, které se rozkládají v dopravních kancelářích pod podlahou a vydávají nezaměnitelný odér. A nejen to, například myš domácí (lat. mus musculus) velmi dobře šplhá, běhá, plave a ročně dokáže přivést na svět velké množství potomků, kteří jsou již v šesti týdnech života zcela pohlavně zralí, tudíž myšoplovní, a většina jejich nemocí je přenosná i na člověka. Samotný přenos nemoci probíhá jakýmkoliv kontaktem s hlodavcem či s jeho výkaly, močí a kontaminovanými předměty a mezi nemoci myší, potkanů a krys patří například tularemie, salmonelóza a leptospiróza, které mohou mít pro člověka i fatální následky. Při úklidu nadělení, které nám hlodavci svým pohybem na pracovištích občas připravují, je tedy nejen nutné použít osobní ochranné pracovní pomůcky ve formě rukavic, ale i veškeré jídlo ihned vyhodit a na zbytek věcí použít desinfekci.

Vzhledem k tomu, že zaměstnavatel má podle § 102 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, „*vytvářet bezpečné a zdravé neohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky vhodné organizací bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a přijímaním opatření k předcházení rizikům*“, je tedy i jeho povinností nám s lovem myší a odklizením následků po nich pomoci. Pokud vám tohle tvrzení přijde přehnané, můžeme vytáhnout na světlo i další podporu v podobě zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, kdy podle § 57 sice „*běžnou ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci je povinná podle potřeby provádět každá osoba, a to jako součást čištění a běžných technologických a pracovních postupů*“, ale „*speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci je povinná podle potřeby ve své provozovně zajistit každá fyzická osoba, která je podnikatelem, právnická osoba a každá osoba při likvidaci původců nálezů, při zvýšeném výskytu škodlivých a epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů. Jde-li o obytné místnosti, pobytové místnosti a nebytové prostory nesloužící k podnikání, má povinnost vlastník nemovitosti ...*“. Ale pozor – protože speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, provádějí specializované firmy (vzhledem k legislativnímu požadavku na zdravotní a odbornou způsobilost), nemůžeme s pokládáním návnad a jedů při očividné přítomnosti myších kožíšků pomáhat my. Nanejvýš můžeme úsilí zaměstnavatele podpořit nějakou tou pastičkou s chlebovou kůrkou či oříškem. Co ale můžeme, spíše musíme – ve zvýšené míře dbát o osobní hygienu, čistotu a úklid na pracovišti a jeho okolí.

Přeji úspěšný lov!

Dana Žáková, oddělení BOZP